

ภาคผนวก ก

คู่มือแนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ของนักศึกษา
สาขาปฐมวัยที่สอดคล้องตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
และความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21

คำชี้แจง

แนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ของนักศึกษาศาสาปฐมวัยที่สอดคล้องตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 นี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยในการพัฒนาคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ให้นักศึกษาศาสาปฐมวัย ทั้งนี้แนวทางฯ ได้พัฒนาขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งของไทยและต่างประเทศ และจากการสังเคราะห์จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) ผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholders) ทั้งหมด คือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย และกลุ่มสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย และผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินประสิทธิภาพของแนวทางฯ ด้านความเหมาะสมในด้านหลักการพัฒนาแนวทาง วัตถุประสงค์ โครงสร้างของแนวทาง การจัดกิจกรรมตามแนวทาง การประเมินแนวทาง สื่อที่ใช้ในแนวทาง ระยะเวลาการดำเนินการตามแนวทาง ผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการใช้แนวทาง และความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปใช้ ผู้วิจัยหวังว่าแนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ของนักศึกษาศาสาปฐมวัยที่สอดคล้องตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่จัดทำขึ้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้แนวทางฯ ต่อไป

ความเป็นมา

ในศตวรรษที่ 21 เป็นศตวรรษที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากจากกระแสโลกาภิวัตน์ (globalization) โดยประชาคมโลกจะมีการสร้างความร่วมมือในทุกระดับภูมิภาคเพื่อขยายฐานอำนาจและเพิ่มพลังการต่อรองระหว่างกัน มีการขับเคลื่อนทุกหน่วยสังคม การหลอมรวมวัฒนธรรม (Saavedra, A. R., & Darleen Opfer, V., 2012) (Gut, D. M., 2011) และจากเดิมที่ครูเป็นผู้บอกความรู้ สำหรับในศตวรรษใหม่ ครูจะเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้กำกับและช่วยเหลือโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้แสวงหาและสร้างความรู้ขึ้นเอง (วิจารณ์ พานิช, 2555) ส่วน Gut, D. M. (2011) Rotherham, A. J., & Willingham, D. (2009) Saavedra, A. R., & Darleen Opfer, V. (2012) และ The North Central Regional Educational Laboratory and the Metiri Group (2003) ได้กำหนดทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ที่อยู่บนวิสัยทัศน์และกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บนพื้นฐานแนวคิดที่ว่า “ครูต้องไม่เน้นการสอน แต่ต้องเน้นการออกแบบการสอน โดยการใช้ Coach/Coaching” “Teach Less-Learn More” “สอนให้น้อย ให้เรียนรู้มากๆ” สามารถสรุปทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ที่คนทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัยและตลอดชีวิต คือ “3R” ประกอบด้วย 1) อ่านออก (Reading) 2) เขียนได้ ((W)riting) และ 1.3) คิดเลขเป็น ((A)rithmetics) และ “7C” ประกอบด้วย 1) ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical thinking and problem solving) 2) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and innovation) 3) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural understanding) 4) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration teamwork and leadership) 5) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, information and media literacy) 6) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT literacy) และ 7) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and learning skills) ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาครูให้มีสมรรถนะ (competency) มีคุณลักษณะทั้งในด้านพฤติกรรม ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งครูให้ประสบผลสำเร็จ (Klein, J. D. & Richey. R. C., 2005) สอดคล้องตามความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และมาตรฐานการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 กำหนดคุณลักษณะของครูว่าในด้านการจัดการศึกษา ครูจะต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ด้านการจัดการกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้เนื้อหาที่สอน ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของ

ผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 18 ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาปฐมวัยว่าเป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและเป็นการวางรากฐานที่สำคัญให้กับมนุษย์ นักจิตวิทยาพัฒนาการและนักการศึกษาหลายท่านมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่เริ่มต้นของชีวิตมนุษย์เป็นช่วงเวลาสำคัญที่สุดเพราะเป็นวัยแห่งการวางรากฐานและเป็นการเตรียมตัวเพื่อชีวิตในอนาคต เป็นช่วงที่เกิดการเรียนรู้มากที่สุดในชีวิตตลอดจนเป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด พัฒนาการที่สำคัญในช่วงนี้ ได้แก่ กระบวนการเจริญเติบโตทางร่างกาย การเรียนรู้และการรับรู้ ความคิดและการมีเหตุผล ตลอดจนพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของบุคลิกภาพและความเข้าใจตนเอง ดังนั้นพัฒนาการของเด็กในช่วงนี้ จึงมีความสำคัญต่อเด็กมากที่สุดผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับเด็กจึงต้องรู้และเข้าใจในธรรมชาติของเด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูปฐมวัย ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการอบรมสั่งสอนและเลี้ยงดูเด็ก รองจากบิดามารดา ซึ่งจะต้องทำตัวให้เหมือนแม่ พี่เลี้ยงเด็กและเพื่อน เพื่อให้เกิดความอบอุ่น และไว้วางใจ ครูปฐมวัยจึงเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ ความรู้สึก ความนึกคิด และทัศนคติของเด็ก จึงต้องรู้และเข้าใจในพัฒนาการของเด็ก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเด็กได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ครูปฐมวัยจึงเป็นครูที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากครูผู้สอนในระดับอื่นๆ ดังนั้น การศึกษาพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาปฐมวัยจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อใช้ในการพัฒนานักศึกษาสาขาปฐมวัยที่จะเป็นครูปฐมวัยในอนาคตต่อไป

หลักการพัฒนาแนวทาง

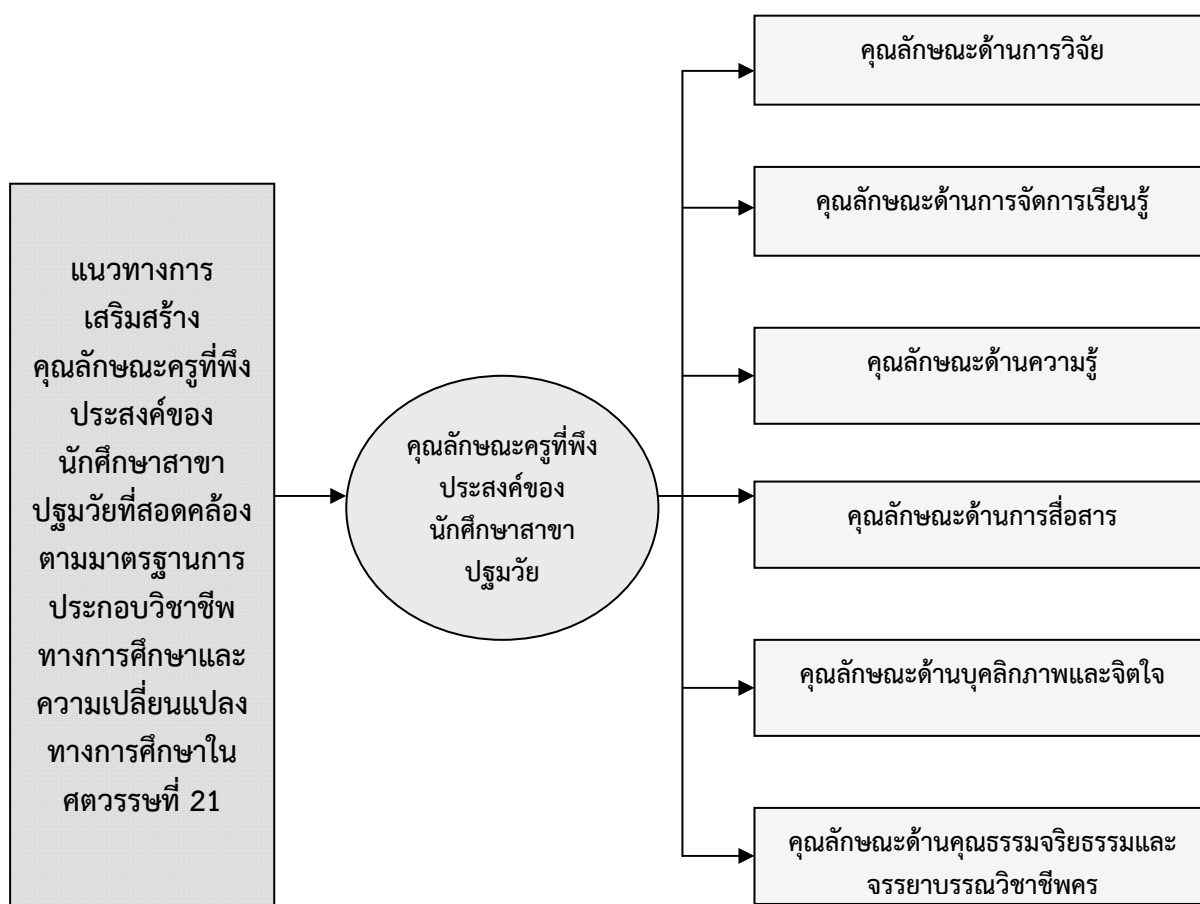
หลักการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาปฐมวัยที่สอดคล้องตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีหลักการการดำเนินงานสำคัญ รวม 5 ประการ คือ 1) การฝึกปฏิบัติการจริง (training on doing) 2) วงจรการพัฒนา PDCA แบบมีการกำกับติดตาม (monitoring) 3) ความร่วมมือรวมพลังจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (collaboration) 4) ระบบพี่เลี้ยง (mentoring) และ 5) การเสริมพลังอำนาจด้วยการให้คำปรึกษา (empowerment) ร่วมกับแนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ตามแนวคิดของ United States Department of Education (2011) Cheng (2009) และ Walls, Nardi, Minden และ Hoffman (2002) และการพัฒนาครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) เพื่อพัฒนาคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาปฐมวัยที่สอดคล้องตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของแนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาปฐมวัยที่สอดคล้องตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีรายละเอียดดังนี้คือ เพื่อพัฒนานักศึกษาสาขาปฐมวัยให้มีคุณลักษณะที่

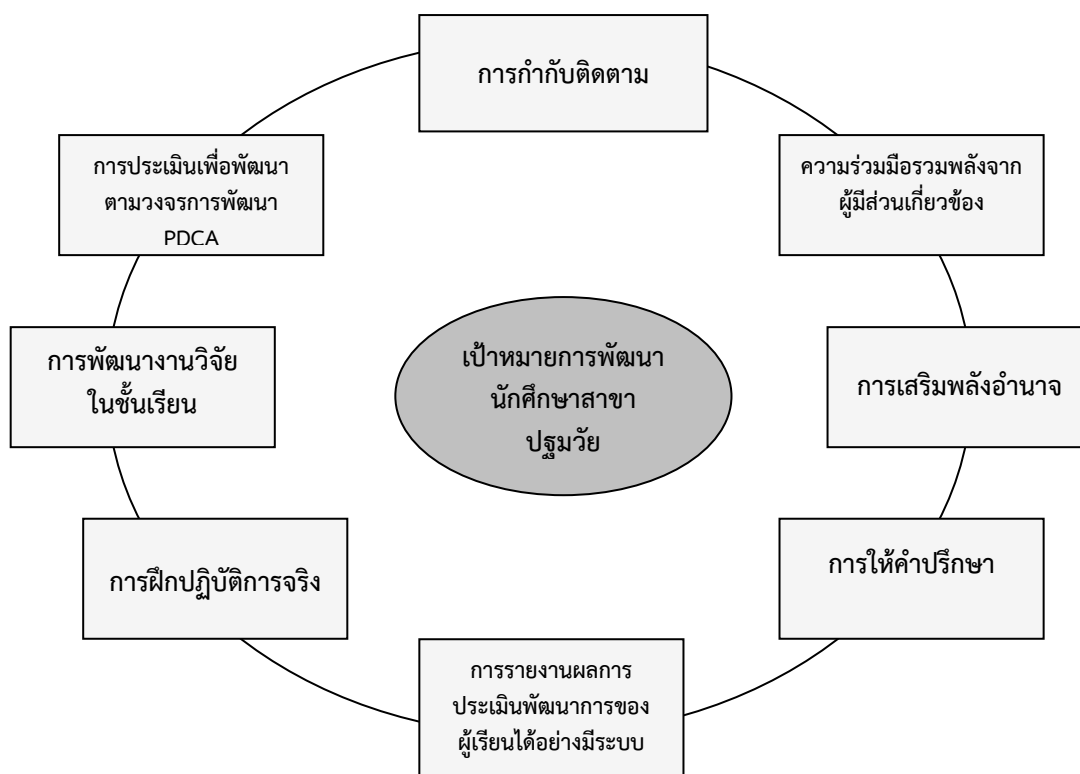
พึงประสงค์ตามตัวบ่งชี้ที่ควรพัฒนาจากผลการประเมินคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขา ปฐมวัยที่สอดคล้องตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 6 องค์ประกอบ คือ คุณลักษณะด้านความรู้ คุณลักษณะด้านการจัดการเรียนรู้ คุณลักษณะด้านการสื่อสาร คุณลักษณะด้านการวิจัยคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพและจิตใจ คุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยมุ่งพัฒนาเน้นนักศึกษาสาขา ปฐมวัยให้มีคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ตามการประเมินของผู้มีส่วนได้เสียใน 3 องค์ประกอบ คือ 1) คุณลักษณะด้านการวิจัย 2) คุณลักษณะด้านการจัดการเรียนรู้ และ 3) คุณลักษณะด้านความรู้

ทั้งนี้จากวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมนำมาแสดงเป็นแผนภาพโมเดลการวัดผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากการดำเนินการตามแนวทางฯ ดังภาพ

อย่างไรก็ตาม การที่จะพัฒนาคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาปฐมวัยให้พัฒนาได้นั้น ควรที่จะต้องให้ผู้มีส่วนได้เสียคือ อาจารย์ของนักศึกษาสาขาปฐมวัย ครูปฐมวัยของสถานศึกษา และผู้ช่วยนักวิจัยในพื้นที่ นำหลักการการดำเนินงานสำคัญมาใช้ในการพัฒนาคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาปฐมวัย ได้แก่ วงจรการพัฒนา PDCA แบบมีการกำกับติดตาม (monitoring) การฝึกปฏิบัติการจริง (training on doing) ความร่วมมือรวมพลังจากผู้มีส่วน

เกี่ยวข้อง (collaboration) ระบบพี่เลี้ยง (mentoring) และการเสริมพลังอำนาจด้วยการให้คำปรึกษา (empowerment) ดังภาพ

โครงสร้างของแนวทางฯ

โครงสร้างของแนวทางฯ ประกอบด้วยเนื้อหาสาระในการพัฒนานักศึกษาสาขาปฐมวัยที่มุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาสาขาปฐมวัยให้มีคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ตามการประเมินของผู้มีส่วนได้เสียใน 3 องค์ประกอบ คือ 1) คุณลักษณะด้านการวิจัย 2) คุณลักษณะด้านการจัดการเรียนรู้ และ 3) คุณลักษณะด้านความรู้ รายละเอียดดังตาราง

ตาราง โครงสร้างของแนวทางฯ

องค์ประกอบ	สาระที่ควรเรียนรู้
คุณลักษณะด้านการวิจัย	ความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่วิจัย
	ความสามารถทำความเข้าใจในปัญหาหรือแนวทางที่ต้องการจะพัฒนาที่จะต้องทำวิจัยได้
	ความสามารถเลือก ทบทวน วิเคราะห์และประเมินเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยได้อย่างถูกต้อง
	ความสามารถระบุ และจำแนกปัญหาในการวิจัยได้อย่างถูกต้อง

องค์ประกอบ	สาระที่ควรเรียนรู้
	ความสามารถตั้งคำถามวิจัยได้อย่างถูกต้อง
	ความสามารถกำหนดขอบเขตของการวิจัยได้ถูกต้อง
	ความสามารถระบุตัวแปรที่สำคัญในเรื่องที่ดำเนินการวิจัยได้
	ความสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างถูกต้อง
	ความสามารถเลือกแบบวิจัยเพื่อตอบคำถามวิจัยได้ได้อย่างเหมาะสม
	ความสามารถทดสอบสมมติฐานได้ครบถ้วนตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้
	ความสามารถระบุประชากรในการวิจัยและหรือกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสม
	ความสามารถเลือกและพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างเหมาะสม
	ความสามารถตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างถูกต้อง
	ความสามารถใช้การวิเคราะห์ทางสถิติได้อย่างเหมาะสมเพื่อตอบวัตถุประสงค์วิจัย
คุณลักษณะด้านการจัดการเรียนรู้	ความสามารถในการวางแผนการจัดประสบการณ์และเตรียมการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
	ความสามารถในการจัดทำแผนจัดการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
	มีความสามารถบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
	ความสามารถในการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
	ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ให้แก่ของผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ
	ความสามารถในออกแบบการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
	ความสามารถในการจัดหาและผลิตสื่อ เพื่อส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัย
	ความสามารถในการรายงานผลการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีระบบ (ปัญหาของเด็กปฐมวัย นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่

องค์ประกอบ	สาระที่ควรเรียนรู้
	นำมาใช้ ผลของนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เกิดกับเด็กปฐมวัย) เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป
	ความสามารถในนำผลการประเมินพัฒนาการคุณภาพของผู้เรียนมาใช้เป็นแนวทางการพัฒนาผู้เรียนต่อไป
	ความสามารถในการวางแผนการจัดประสบการณ์ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเด็กปฐมวัย
	ความสามารถในการจัดการจัดประสบการณ์ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย
	ความสามารถในการจัดการจัดประสบการณ์ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจของเด็กปฐมวัย
	ความสามารถในการจัดประสบการณ์ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย
	ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย
	ความสามารถในการจัดกิจกรรมได้หลากหลายโดยให้เด็กปฐมวัยมีโอกาสเลือกตัดสินใจในการปฏิบัติตามความสนใจของตนเอง
	สามารถในการพัฒนานวัตกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย
	ความสามารถในการจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติการจริงเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดของเด็กปฐมวัย
	ความสามารถในการจัดประสบการณ์โดยให้เด็กปฐมวัยได้ฝึกกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง
	ความสามารถในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
	ความสามารถในการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการด้านคุณธรรมจริยธรรมกับการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
คุณลักษณะด้านความรู้	ความรู้ด้านจิตวิทยาครูปฐมวัย
	ความรู้ความเข้าใจในด้านมาตรฐานการศึกษาระดับปฐมวัย
	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระของหลักสูตรปฐมวัยศึกษา
	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร

องค์ประกอบ	สาระที่ควรเรียนรู้
	สถานศึกษาระดับปฐมวัย
	ความรู้ความเข้าใจในการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาที่สอดคล้องกับการศึกษาระดับปฐมวัย
	ความสามารถในการจัดประสบการณ์ได้อย่างเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย
	ความสามารถในการอธิบาย แนวคิด หลักการ ทฤษฎีด้านการศึกษาระดับปฐมวัยได้
	ความรู้ความเข้าใจด้านการวัดพัฒนาการเด็กปฐมวัย
	การพัฒนาความรู้ด้านการศึกษาระดับปฐมวัยที่ทันสมัย
	ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการด้านร่างกายตามวัยของเด็กปฐมวัย
	ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจตามวัยของเด็กปฐมวัย
	ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการด้านสังคมตามวัยของเด็กปฐมวัย
	ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการด้านสติปัญญาตามวัยของเด็กปฐมวัย
	ความรู้ด้านจิตวิทยาพัฒนาการเด็กปฐมวัย
	ความรู้และสามารถจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กปฐมวัยได้อย่างถูกต้องตามพัฒนาการของเด็กปฐมวัย
	ความรู้ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย
	ความรู้ด้านสุขอนามัยและโภชนาการสำหรับเด็กปฐมวัย
ความสามารถจัดกิจกรรม/ประสบการณ์/โครงการที่ส่งเสริมสุขอนามัยสำหรับเด็กปฐมวัย	
ความรู้และสามารถประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม	

หมายเหตุ: นักศึกษาสาขาปฐมวัย จะเป็นผู้จัดทำโครงสร้างของแนวทางฯ ของตนเอง และปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม และความจำเป็นของตนเอง

การจัดกิจกรรมตามแนวทางฯ

การจัดกิจกรรมตามแนวทางฯ เพื่อพัฒนานักศึกษาสาขาปฐมวัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ การพัฒนา กิจกรรม ผู้รับผิดชอบ และแนวทางการประเมิน รายละเอียดดังตาราง

ตาราง แนวทางการจัดกิจกรรมตามแนวทางฯ เพื่อพัฒนานักศึกษาศาखाปฐมวีย์

วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนา	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	แนวทางการประเมิน
1.1 เพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านการวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1) การระบุ และจำแนกปัญหาในการวิจัย สามารถตั้งคำถามวิจัย 2) การทบทวน วิเคราะห์และประเมินเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย 3) การกำหนดขอบเขตของการวิจัย 4) การระบุตัวแปรที่สำคัญในเรื่องที่ดำเนินการวิจัย 5) การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย 6) การเลือกแบบวิจัยเพื่อตอบคำถามวิจัยได้ได้อย่างเหมาะสม 7) การทดสอบสมมติฐานได้ครบถ้วนตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 8) การกำหนดประชากรในการวิจัยและหรือกลุ่มตัวอย่าง 9) การเลือกและพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 10) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างถูกต้อง 11) การวิเคราะห์ทางสถิติได้อย่างเหมาะสมเพื่อตอบวัตถุประสงค์วิจัย 	<p>-การพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาปฐมวีย์ในสถานศึกษาระดับปฐมวีย์ที่ได้เข้าไปฝึกงาน (หัวข้อเรื่องวิจัย ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย วัตถุประสงค์วิจัย การทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการวิจัย ได้แก่ การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การพัฒนานวัตกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวีย์ เครื่องมือวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย)</p>	<p>-นักศึกษาสาขาปฐมวีย์ -อาจารย์ของนักศึกษาสาขาปฐมวีย์ -ครูปฐมวีย์/ ผู้บริหารสถานศึกษา ปฐมวีย์ที่นักศึกษาเข้าไปฝึกงาน</p>	<p>-แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาปฐมวีย์จากอาจารย์ของนักศึกษาสาขาปฐมวีย์ -แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาปฐมวีย์จากนักศึกษาสาขาปฐมวีย์ -การสัมภาษณ์ครูปฐมวีย์/ ผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวีย์ที่นักศึกษาเข้าไปฝึกงาน -การบันทึกอนุทินของนักวิจัยในพื้นที่ -การสังเกตของนักวิจัยในพื้นที่</p>
1.2 เพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านการสื่อสาร	<ol style="list-style-type: none"> 1) สื่อสารด้วยการพูดที่สร้างสรรค์กับอาจารย์ 2) สื่อสารด้วยการพูดที่สร้างสรรค์กับเพื่อนนักศึกษา 3) สื่อสารด้วยการพูดที่สร้างสรรค์กับเด็กปฐมวีย์ 4) พัฒนาการเขียน และนำเสนอผลงานที่สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจตรงกันได้ 5) พัฒนาให้มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสืบค้น ส่งผ่าน และเผยแพร่ข้อมูล 	<p>-การพัฒนาคุณลักษณะด้านการสื่อสารด้วยการพูดที่สร้างสรรค์กับเด็กปฐมวีย์ การสื่อสารด้วยการพูดที่สร้างสรรค์กับครูปฐมวีย์ การสื่อสารด้วยการพูดที่สร้างสรรค์กับผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวีย์ฯ จากการศึกษาสาขาปฐมวีย์ที่ได้เข้าไปฝึกงานในสถานศึกษาระดับปฐมวีย์</p> <p>- การนำเสนองานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาปฐมวีย์ในสถานศึกษาระดับปฐมวีย์ที่ได้เข้าไปฝึกงาน</p>	<p>-นักศึกษาสาขาปฐมวีย์ -อาจารย์ของนักศึกษาสาขาปฐมวีย์ -ครูปฐมวีย์/ ผู้บริหารสถานศึกษา ปฐมวีย์ที่นักศึกษาเข้าไปฝึกงาน</p>	<p>-แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาปฐมวีย์จากอาจารย์ของนักศึกษาสาขาปฐมวีย์ -แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาปฐมวีย์จากนักศึกษาสาขาปฐมวีย์ -การสัมภาษณ์ครูปฐมวีย์/ ผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวีย์ที่นักศึกษาเข้าไปฝึกงาน -การบันทึกอนุทินของนักวิจัยในพื้นที่ -การสังเกตของนักวิจัยในพื้นที่</p>

วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนา	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	แนวทางการประเมิน
		<p>(หัวข้อเรื่องวิจัย ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย วัตถุประสงค์วิจัย การทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการวิจัย ได้แก่ การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การพัฒนา นวัตกรรมเพื่อส่งเสริม พัฒนาการเด็กปฐมวัย เครื่องมือวิจัยและการ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเขียนรายงานการวิจัย ได้อย่างถูกต้องตามหลักการวิจัย - การสื่อสารด้วยการตอบข้อซักถามเกี่ยวกับงานวิจัยในชั้นเรียนให้อาจารย์และเพื่อนนักศึกษาให้สามารถเข้าใจตรงกันได้อย่างชัดเจน 		
<p>1.3 เพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านการจัดการเรียนรู้</p>	<p>1) การบริหารจัดการชั้นเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้แก่</p> <p>1.1) การวางแผนการจัดประสบการณ์และเตรียมการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21</p> <p>1.2) การออกแบบการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21</p> <p>1.3) การรายงานผลการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีระบบ</p> <p>2) การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ได้แก่</p> <p>2.1) การจัดประสบการณ์ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การรายงานผลการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ (ปัญหาของเด็กปฐมวัย นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ ผลของนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เกิดกับเด็กปฐมวัย) 	<ul style="list-style-type: none"> - นักศึกษาสาขาปฐมวัย - อาจารย์ของนักศึกษาสาขาปฐมวัย - ครูปฐมวัย/ผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัยที่นักศึกษาเข้าไปฝึกงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาปฐมวัยจากอาจารย์ของนักศึกษาสาขาปฐมวัย - แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาปฐมวัยจากนักศึกษาสาขาปฐมวัย - การสัมภาษณ์ครูปฐมวัย/ผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัยที่นักศึกษาเข้าไปฝึกงาน - การบันทึกอนุทินของนักวิจัยในพื้นที่ - การสังเกตของนักวิจัยในพื้นที่

วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนา	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	แนวทางการประเมิน
	2.2) การพัฒนานวัตกรรมการ ในการส่งเสริมพัฒนาการของ เด็กปฐมวัย 2.3) การจัดกิจกรรมที่เน้น การปฏิบัติการจริงเพื่อส่งเสริม กระบวนการคิดของเด็กปฐมวัย			
1.4 เพื่อพัฒนา คุณลักษณะด้าน ความรู้	1) ด้านความรู้เกี่ยวกับ การศึกษาระดับปฐมวัย ได้แก่ 1.1) มาตรฐานการศึกษา ระดับปฐมวัย 1.2) สารของหลักสูตร ปฐมวัยศึกษา 1.3) แนวคิด หลักการ ทฤษฎีด้านการศึกษาระดับ ปฐมวัย 2) ด้านความรู้เกี่ยวกับ พัฒนาการของเด็กปฐมวัย ได้แก่ 2.1) พัฒนาการด้าน ร่างกาย ด้านอารมณ์จิตใจ ด้าน สังคม และด้านสติปัญญาตาม วัยของเด็กปฐมวัย 2.2) การจัดกิจกรรม/ ประสบการณ์/โครงการที่ ส่งเสริมสุขอนามัยสำหรับเด็ก ปฐมวัย 2.3) การจัดสภาพ แวดล้อมที่เหมาะสมกับ พัฒนาการของเด็กปฐมวัย	-การพัฒนาคุณลักษณะด้าน ความรู้ด้วยการฝึกปฏิบัติจริง จากการที่นักศึกษาสาขา ปฐมวัยที่ได้เข้าไปฝึกงานใน สถานศึกษาระดับปฐมวัย	-นักศึกษาสาขา ปฐมวัย -อาจารย์ของ นักศึกษาสาขา ปฐมวัย -ครูปฐมวัย/ ผู้บริหาร สถานศึกษา ปฐมวัยที่ นักศึกษาเข้าไป ฝึกงาน	-แบบประเมินคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาปฐมวัยจากอาจารย์ ของนักศึกษาสาขาปฐมวัย -แบบประเมินคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาปฐมวัยจากนักศึกษา สาขาปฐมวัย -การสัมภาษณ์ครูปฐมวัย/ ผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัย ที่นักศึกษาเข้าไปฝึกงาน -การบันทึกอนุทินของ นักวิจัยในพื้นที่ -การสังเกตของนักวิจัยใน พื้นที่
1.5 เพื่อพัฒนา คุณลักษณะด้าน บุคลิกภาพและ จิตใจ/ด้าน คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	ด้านบุคลิกภาพและจิตใจ - แต่งกายสะอาด สุภาพ เรียบร้อย - มีความรับผิดชอบต่องานที่ ได้รับมอบหมาย - มีลักษณะเป็นผู้นำ/ผู้ตามที่ดี - คารพและรับฟังการแสดง ความคิดเห็นของผู้อื่น - ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ด้านคุณธรรมจริยธรรมและ จรรยาบรรณวิชาชีพครู - มีความเมตตา เอาใจใส่ และ เป็นกันเองกับเด็ก - มีความขยันหมั่นเพียร - มีความรักและความศรัทธาใน	-การพัฒนาคุณลักษณะด้าน บุคลิกภาพและจิตใจ/ด้าน คุณธรรมจริยธรรมและ จรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้วย การพูดที่สร้างสรรค์กับเด็ก ปฐมวัย การสื่อสารด้วยการ พูดที่สร้างสรรค์กับครูปฐมวัย การสื่อสารด้วยการพูดที่ สร้างสรรค์กับผู้บริหาร สถานศึกษาระดับปฐมวัยฯ จากการที่นักศึกษาสาขา ปฐมวัยที่ได้เข้าไปฝึกงานใน สถานศึกษาระดับปฐมวัย	-นักศึกษาสาขา ปฐมวัย -อาจารย์ของ นักศึกษาสาขา ปฐมวัย -ครูปฐมวัย/ ผู้บริหาร สถานศึกษา ปฐมวัยที่ นักศึกษาเข้าไป ฝึกงาน	-แบบประเมินคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาปฐมวัยจากอาจารย์ ของนักศึกษาสาขาปฐมวัย -แบบประเมินคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาปฐมวัยจากนักศึกษา สาขาปฐมวัย -การสัมภาษณ์ครูปฐมวัย/ ผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัย ที่นักศึกษาเข้าไปฝึกงาน -การบันทึกอนุทินของ นักวิจัยในพื้นที่ -การสังเกตของนักวิจัยใน พื้นที่

วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนา	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	แนวทางการประเมิน
	อาชีพครู - ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคมทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ			
แนวทางการประเมินแนวทางฯ				
- การประเมินจากผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholders) ทั้งหมดจากทั้งนักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษาสาขาปฐมวัย ครูปฐมวัย/ผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัยที่นักศึกษาเข้าไปฝึกงาน				
- การประเมินจากการทดลองใช้แนวทางฯ				

การพัฒนาคุณลักษณะด้านการวิจัย

กิจกรรม...วิจัยในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาปฐมวัย	1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาปฐมวัย 2. เพื่อนำผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียนไปแก้ไข/ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย
2. การนำผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียนไปแก้ไข/ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย	
ผู้รับผิดชอบ	วิธีการดำเนินการ
นักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย/ผู้บริหาร สถานศึกษาปฐมวัยที่นักศึกษาเข้าไปฝึกงาน	1. นักศึกษาสาขาปฐมวัยศึกษาปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ทั้งทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว พัฒนาการทางด้านสติปัญญา และพัฒนาการทางด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม 2. นักศึกษาสาขาปฐมวัยพัฒนาแนวทางในการแก้ปัญหาหรือการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย 3. นักศึกษาสาขาปฐมวัยดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาหรือการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย 4. นักศึกษาสาขาปฐมวัยสรุปผลที่ได้จากการทำวิจัย และนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป
ระยะเวลา	2 เดือน
การประเมินผล	แบบประเมิน การสังเกต การบันทึกอนุทิน

งานวิจัยในชั้นเรียน

ปัญหาการวิจัย

.....

.....

.....

แนวทางในการแก้ปัญหา/พัฒนาเด็กปฐมวัย

.....

.....

.....

.....

ผลการวิจัย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

.....

.....

.....

.....

- การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย

1. การใช้เพลงและการละเล่นพื้นบ้าน

กิจกรรมมอญซ่อนผ้า

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาการด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	1. เด็กได้พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว
2. พัฒนาการด้านสติปัญญา	2. เด็กได้พัฒนาด้านภาษา
3. พัฒนาการด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม	3. เด็กได้พัฒนาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม
	4. เด็กได้พัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม
ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
นักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย	การใช้เพลงและการละเล่นพื้นบ้านพัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย ภาษา การอนุรักษ์วัฒนธรรม อารมณ์/จิตใจและสังคม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้อย่างมีความสุข
อุปกรณ์	ผ้า
	วิธีการดำเนินการ
	<ol style="list-style-type: none"> 1. สนทนาซักถามเกี่ยวกับการเล่นมอญซ่อนผ้า 2. แนะนำการเล่นมอญซ่อนผ้า อธิบายเนื้อเพลง และสนทนาเกี่ยวกับการเล่นมอญซ่อนผ้าว่าเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยอย่างไร 3. ให้เด็กสังเกตผ้าขหนู และแสดงความคิดเห็นโดยผู้ดูแลเด็กใช้คำถาม “ผ้าผืนนี้ใช้ทำอะไรได้บ้าง” 4. ให้เด็กฟังเสียงร้องเพลงมอญซ่อนผ้าจากผู้ดูแลเด็ก และให้เด็กร้องเพลงมอญซ่อนผ้าตามจังหวะและทำนองพร้อมกัน 5. ให้เด็กแสดงท่าประกอบเพลงมอญซ่อนผ้า และเล่นมอญซ่อนผ้า และเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระ 6. สนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้จากการเล่นมอญซ่อนผ้า
ระยะเวลา	30 นาที
การประเมินผล	<ol style="list-style-type: none"> 1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม 2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาสาขาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย
ภาคผนวก	
<p>เนื้อหา</p> <p>“มอญซ่อนผ้า” เป็นบทร้องประกอบการละเล่นของเด็ก ไม่ใช่การละเล่นของมอญ คาดว่าเป็นการละเล่นที่คนไทยคิดขึ้นมา ตามวิถีชีวิตของคนในสังคมที่ดำรงอยู่ขณะนั้น คนไทย และคนมอญคุ้นเคยกันมาแต่โบราณ ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ คนมอญเป็นชนชาติที่นับถือผีปู่ ย่า ตา ยาย ของตนเมื่อสิ้นชีวิตไปแล้ว มีจารีตประเพณีที่ลูกหลานต้องปฏิบัติ หากลูกหลานปรนนิบัติผีได้เหมาะสม ครบถ้วน ชีวิตครอบครัวของเขาจะราบรื่น สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข บ้านของมอญจะมีเสาหลัก เป็นเสาเอกของบ้าน ซึ่งก็คือเสาผี อยู่ในเรือนใหญ่ชั้นในเป็นเสาที่ใช้แขวนที่บหรือท่อผ้าผี ภายในท่อประกอบด้วยผ้าถุง ผ้าห่ม ผ้าโพกหัว และแหวนทองหัวพลอยแดง 1 วง การเก็บดูแลรักษาผ้าผีต้องกระทำอย่างมิดชิด หมั่นดูแลตรวจตราความเรียบร้อย อยู่เสมอไม่ให้ผ้าฉีกขาด หรือมีแมลงกัดแทะสูญหายไป อีกประการหนึ่งที่สามารถกล่าวได้ว่า การละเล่นมอญซ่อนผ้าไม่ใช่การละเล่นของชนชาติมอญ คือคน</p>	

มอญนั้นจะไม่เล่นตุ๊กตา เป็นความเชื่อมาตั้งแต่สมัยปู่ ย่า ตา ยาย (วิเชียร เกษประทุม, 2547)
เพลงมอญซ่อนผ้า : บทร้อง/ทำนอง วารุณีย์ พันธุ์ศรี
“มอญซ่อนผ้า เล่นมาแต่โบราณ เป็นการละเล่นพื้นบ้าน สนุกสนานในงานประเพณี ๆ ล้อมวงเถิดหนา มาเล่นมอญซ่อนผ้ากันเถิด
หนาเร็วไวมอญซ่อนผ้า มอญซ่อนผ้าเอาไวข้างหลัง ระวังให้ดี ระวังให้ดี จะถูกตีหลัง ใครเผลอไม่ทันระวัง ตุ๊กตาอยู่หลัง ระวังจะถูกตี
ๆมอญซ่อนผ้าใครได้ผ้าลูกออกมาไล่ตี มอญวิ่งไปนั่งลงแทนที่ ไม่ถูกตีแล้วเอ๋ย ไม่ถูกตีแล้วเอ๋ยๆ”

- กิจกรรมรื้อข้าวสาร

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาการด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	1. เด็กได้พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว
2. พัฒนาการด้านสติปัญญา	2. เด็กได้พัฒนาด้านภาษา
3. พัฒนาการด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม	3. เด็กได้พัฒนาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม
	4. เด็กได้พัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม
ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
นักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย	การใช้เพลงและการละเล่นพื้นบ้านพัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย ภาษา การอนุรักษ์วัฒนธรรม อารมณ์/จิตใจและสังคม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้อย่างมีความสุข
	วิธีการดำเนินการ
	1. สนทนาซักถามเกี่ยวกับการเล่นรื้อข้าวสาร 2. แนะนำการเล่นรื้อข้าวสารอธิบายเนื้อเพลง และสนทนาเกี่ยวกับการเล่นรื้อข้าวสารว่าเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยอย่างไร 3. ให้เด็กฟังเสียงเพลงรื้อข้าวสารจากผู้ดูแลเด็ก และให้เด็กร้องเพลงรื้อข้าวสารตามจังหวะและทำนองพร้อมกัน 4. ให้เด็กแสดงท่าประกอบเพลงรื้อข้าวสาร และเล่นรื้อข้าวสาร และเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระ 5. สนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้จากการเล่นรื้อข้าวสาร
ระยะเวลา	30 นาที
การประเมินผล	1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม 2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาสาขาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย
ภาคผนวก	
<p>เนื้อหา</p> <p>รื้อข้าวสาร เป็นการละเล่นที่มีบทร้องของเด็กไทยอีกประเภทหนึ่งที่มีคุณค่าทางกาย คือเด็กได้เคลื่อนไหว อวัยวะทุกส่วนของร่างกาย คุณค่าทางภาษา คือ เด็กได้ฝึกพูด และฝึกความสามัคคีในหมู่คณะซึ่งเป็นที่น่าเสียดายหากการละเล่นชนิดนี้ ไม่ได้รับการส่งเสริมให้เด็กรุ่นหลังได้เรียนรู้วิธีการเล่น ผู้วิจัยได้นำบทร้องประกอบการเล่นรื้อข้าวสาร มากำหนดทำนองเพลง และจังหวะ ให้สามารถนำมาเล่นในชั้นเรียนได้ และผู้ดูแลเด็กผู้สอนสามารถดูแลเด็กในขณะที่เล่นให้ปลอดภัยจากอุบัติเหตุได้อย่างทั่วถึง ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้อาศัยประสบการณ์ จากการเป็นผู้ดูแลเด็กผู้สอนเด็กปฐมวัยมานานกว่า 10 ปี และเป็นผู้ที่ได้รับคำสั่งให้จัดกิจกรรมกลางแจ้งให้กับเด็กมาอย่างต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า 5 ปี ได้พบปัญหาประการหนึ่ง ที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมการละเล่น และไม่เป็นที่นิยม คืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการคุมชั้นเรียนในขณะที่เด็กเล่นเกม กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านที่มีบทร้องส่วนใหญ่จะเป็นการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มใหญ่</p>	

ผู้ดูแลเด็กผู้สอนดูแลเด็กได้ไม่ทั่วถึง ทำให้เกิดความยุ่งยากในการจัดกิจกรรม การปรับปรุง และพัฒนาแนวการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้ดูแลเด็กผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่มีเด็กจำนวนมากได้อย่างง่าย และดูแลเด็กได้อย่างทั่วถึง ให้สามารถดำเนินกิจกรรมได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ การสอนให้เด็กทุกคนสามารถจำบทร้องได้ จึงเป็นวิธีการที่ถูกต้องก่อนนำเด็กลงไปเล่นกลางแจ้ง เพราะการร้องเพลงได้พร้อมกันในแต่ละวรรคนั้นจะสร้างวินัย ความพร้อมเพรียง เป็นสัญญาณให้เด็กเริ่มต้นเล่นและหยุดได้พร้อมกัน ช่วยลดอุบัติเหตุที่เกิดจากการหกล้ม เด็กวิ่งชนกันได้ เนื่องจากต่างคนต่างเล่น เพราะความไม่พร้อมเพรียงหากผู้ดูแลเด็กสอนให้เด็กร้องเพลงได้ เด็กจะรู้จักหวั่นไหวการหยุด และเริ่มต้นเล่นได้โดยผู้ดูแลเด็กไม่ต้องออกคำสั่งและคอยห้ามปรามอยู่บ่อย ๆ ในขณะที่เด็กเล่น

เพลงรีรีข้าวสาร: บทร้อง/ทำนอง วารุณีย์ พันธุ์ศรี

รี รี ข้าวสาร เอ้ยรี รี ข้าวสาร สองทะนานข้าวเปลือก ๆ เลือกท้องโบลาน ๆ เก็บเอา
เบี้ยใต้ถุนร้านเอ๋ย เก็บเอาเบี้ยใต้ถุนร้านเอ๋ย คดข้าวใส่จาน ๆ พานเอาคนข้างหลังเอ๋ย

- กิจกรรมงูกินหาง

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาการด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	1. เด็กได้พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว
2. พัฒนาการด้านสติปัญญา	2. เด็กได้พัฒนาด้านภาษา
3. พัฒนาการด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม	3. เด็กได้พัฒนาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม
	4. เด็กได้พัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม
ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
นักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย	การใช้เพลงและการละเล่นพื้นบ้านพัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย ภาษา การอนุรักษ์วัฒนธรรม อารมณ์/จิตใจและสังคม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้อย่างมีความสุข
	วิธีการดำเนินการ
	1. สนทนาซักถามเกี่ยวกับการเล่นงูกินหาง 2. แนะนำการเล่นงูกินหางอธิบายเนื้อเพลง และสนทนาเกี่ยวกับการเล่นงูกินหางว่าเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยอย่างไร 3. ให้เด็กฟังเสียงดนตรีเพลงงูกินหางจากผู้ดูแลเด็ก และให้เด็กร้องเพลงงูกินหางตามจังหวะและทำนองพร้อมกัน 4. ให้เด็กแสดงท่าประกอบเพลงงูกินหาง และเล่นงูกินหางและเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระ 5. สนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้จากการเล่นงูกินหาง
ระยะเวลา	30 นาที
การประเมินผล	1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม 2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาสาขาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย
ภาคผนวก	

<p>เนื้อหา</p> <p>งูกินหางเป็นการละเล่นพื้นบ้านชนิดหนึ่ง มีเล่นกันทุกภาคของประเทศไทย ทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ การเล่นงูกินหางมักเล่นในงานรื่นเริง และประเพณีท้องถิ่นทั่วไปของประเทศไทย</p> <p>เพลงงูกินหาง: บทร้อง / ทำนอง วารุณีย์ พันธุ์ศรี</p> <p>แม่ (ร้อง) “พ่องูเอ๋ย เอ๋ยพ่องูเอ๋ย ๆ เจ้าไปกินน้ำ ที่ไหน เล่าเอ๋ย เอ๋ยจงเฉลยออกมา ๆ ”</p> <p>พ่องู (ร้อง) “ จะไปกินน้ำบ่อหิน ๆ ”</p> <p>เด็กเล่นเป็นแม่ (ร้องพร้อมกัน) “ ฉันทินไป แล้วบินมา ”</p> <p>พ่องู (ร้อง) “ จะกินน้ำบ่อโคก ๆ ”</p> <p>เด็กเล่นเป็นแม่ (ร้องพร้อมกัน) “ ฉันทโยกไป แล้วโยกมา ”</p> <p>พ่องู (ร้อง) “ จันทินไปกินน้ำบ่อทราย ”</p> <p>แม่ (ร้อง) “ ฉันทย้ายไปแล้วย้ายมา ”</p> <p>แม่ (ร้อง) “ กินหัว หรือว่ากินหาง ๆ ”</p> <p>พ่องู (ร้อง) เอ๋ยกินกลางตลอดตัว ๆ ”</p>
---

2. การเล่านิทานเชิงคณิต

- กิจกรรมลูกหมู 3 ตัว

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์	1. เด็กได้พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ 2. เด็กได้พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว 3. เด็กได้พัฒนาด้านภาษา
2. พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	
3. พัฒนาด้านภาษา	
ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
นักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย	การเล่านิทานเชิงคณิต พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ พัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย และภาษา โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้ด้วยความสุข
อุปกรณ์	1. นิทาน เรื่อง “ลูกหมู 3 ตัว” 2. ดินสำหรับปั้น
	วิธีการดำเนินการ

	<ol style="list-style-type: none"> 1. เล่านิทานเรื่อง “ลูกหมู 3 ตัว” ให้เด็กฟังและสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน และซักถาม เกี่ยวกับจำนวนสัตว์ทั้งหมดที่มีในนิทาน โดยใช้คำถามเด็กดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ในนิทานมีสัตว์อะไรบ้าง - สัตว์ที่มีอยู่ในนิทานมีทั้งหมดกี่ตัว - บ้านที่ลูกหมูแต่ละตัวสร้าง ใช้อะไรสร้าง 2. ให้เด็กแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 2 คนตามความสมัครใจ และแจกดินให้ดินสำหรับปั้นสัตว์ที่มีในนิทานตามจินตนาการ 3. ให้เด็กออกมาเล่าและนำเสนอผลงานที่กลุ่มตนเองทำขึ้น 4. ให้เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับจำนวนสัตว์ในนิทาน
ระยะเวลา	60 นาที
การประเมินผล	<ol style="list-style-type: none"> 1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม 2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาสาขาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย
ภาคผนวก	
<p style="text-align: center;">นิทานเรื่องลูกหมู 3 ตัว: ชนิศา วณิชลักษณ์ : ผู้เขียน</p> <p>แม่หมูตัวหนึ่งมีลูก 3 ตัว เธอเลี้ยงลูก ๆ อย่างดีจนลูกหมูทั้งสามเติบโต “ถึงเวลาออกไปสร้างบ้านของตนเองได้แล้ว” ลูกหมูสามตัวต่างพากันแยกย้ายออกไปสร้างบ้านของตน</p> <p>ลูกหมูตัวที่ 1 สร้างบ้านด้วยฟาง ซึ่งมีน้ำหนักเบาจึงสร้างเสร็จก่อนใคร</p> <p>ลูกหมูตัวที่ 2 สร้างบ้านด้วยไม้</p> <p>ลูกหมูตัวที่ 3 สร้างบ้านด้วยอิฐซึ่งมีน้ำหนักมากจึงต้องเหนื่อยกว่าลูกหมูตัวอื่น และบ้านก็สร้างเสร็จช้าที่สุด</p> <p>วันหนึ่งหมาป่ากระโดดผ่านบ้านของลูกหมูสามตัว มันหยุดยืนหน้าบ้านฟาง สูดลมหายใจเข้าไปแล้วเป่าออกมา บ้านฟางปลิวกระจายไปหมด ลูกหมูตัวที่ 1 ต้องวิ่งไปอาศัยอยู่บ้านไม้ หมาป่ากระโดดไปหยุดยืนอยู่หน้าบ้านไม้ สูดลมหายใจเข้าไปแล้วเป่าออกมา บ้านไม้ปลิวกระจายไป ลูกหมูทั้ง 2 ตัว ต้องรีบวิ่งไปขออาศัยอยู่ในบ้านอิฐ เจ้าหมาป่าเดินตามไปหน้าบ้านอิฐ สูดลมหายใจเข้าไปแล้วเป่าออกมาแต่บ้านอิฐช่างแข็งแรงเสียจริง หมาป่าเป่าอีกหลายครั้งบ้านอิฐก็ยังไม่พัง หมาป่าตัดสินใจปีนเข้าทางปล่องควันหวังว่าจะได้กินลูกหมูทั้งสามตัว แต่ลูกหมูทั้งสามช่วยกันต้มน้ำร้อนหม้อใหญ่เตรียมเอาไว้ เมื่อหมาป่าลงมาจากปล่องควัน ก็ตกลงไปในหม้อน้ำร้อนพอดี หมาป่าร้องด้วยความเจ็บปวด มันรีบกระโดดหนีไป และไม่กลับมาอีกเลย ลูกหมูสามตัว จึงอยู่ด้วยกันในบ้านอิฐอย่างมีความสุข</p>	

- กิจกรรมลูกเจี๊ยบ 5 ตัว

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์	1. เด็กได้พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์
2. พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	2. เด็กได้พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว
3. พัฒนาด้านภาษา	3. เด็กได้พัฒนาด้านภาษา
ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
นักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย	การเล่านิทานเชิงคณิต พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ พัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย และภาษา โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้อย่างมีความสุข

ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย	
อุปกรณ์	1. นิทาน เรื่อง “ลูกเจี๊ยบ 5 ตัว” 2. กระดาษ 3. สีไม้/สีเทียน
	วิธีการดำเนินการ
	1. เล่านิทานเรื่อง “ลูกเจี๊ยบ 5 ตัว” ให้เด็กฟังและสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน และซักถาม เกี่ยวกับจำนวนสัตว์ทั้งหมดที่มีในนิทาน โดยใช้คำถามเด็กดังนี้ - ในนิทานกล่าวถึงสัตว์อะไรบ้าง - ในนิทานมีคนกี่คน - ในนิทานมีไก่กี่ตัวและมีเป็ดกี่ตัว 2. ให้เด็กแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 2 คนตามความสมัครใจ และแจกกระดาษให้เด็กวาดภาพสัตว์ที่มีในนิทาน ระบายสีตามจินตนาการ 3. ให้เด็กออกมาเล่าและนำเสนอผลงานที่กลุ่มตนเองทำขึ้น 4. ให้เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับจำนวนสัตว์ในนิทาน
ระยะเวลา	60 นาที
การประเมินผล	1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม 2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาสาขาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย
ภาคผนวก	
<p>นิทานเรื่อง ลูกเจี๊ยบ 5 ตัว วชิราวรรณ ทับเสื่อ : เรื่องและภาพ สำนักพิมพ์ แพรวเพื่อนเด็ก</p> <p>เอ๊ะ ! มีเสียงมาจากตรงนั้น ลูกเจี๊ยบอยู่คนเดียว นับดูสิ 1.....2..... มีลูกเจี๊ยบ 2 ตัว ลูกเจี๊ยบยังไม่ครบหรือจ๊ะ นั่น ! ได้ยินเสียงมาจากตรงนั้น อยู่ในบ้านน้ำนี้เอง คุณแม่ไ้แก่นับดูสิ ว่ามีลูกเจี๊ยบกี่ตัว 1.....2.....3.....4.....5.....มีลูกเจี๊ยบ 5 ตัว ครบแล้วหรือยังจ๊ะ ก๊าบ ก๊าบ ก๊าบ อ้าว ! ตัวนี้ใช่ลูกเจี๊ยบหรือเปล่า ตัวนี้ไม่ใช่ลูกเจี๊ยบแต่เป็นลูกเป็ดต่างหาก ช่วยกันนับอีกทีนะ 1...2...3...4...5 มีลูกเจี๊ยบ 5 ตัว ครบแล้วจ๊ะ</p>	

- กิจกรรมนับเลขให้ร้อย

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์	1. เด็กได้พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ 2. เด็กได้พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว
2. พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	3. เด็กได้พัฒนาด้านภาษา
3. พัฒนาด้านภาษา	

ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
นักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย	การเล่านิทานเชิงคณิต พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ พัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย และภาษา โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้อย่างมีความสุข
อุปกรณ์	1. นิทาน เรื่อง “นับเลขให้ร้อย” 2. กระดาษ 3. สีไม้/สีเทียน
	วิธีการดำเนินการ
	1. เล่านิทานเรื่อง “นับเลขให้ร้อย” ให้เด็กฟังและสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน และซักถาม เกี่ยวกับจำนวนขนมทั้งหมดที่มีในนิทาน โดยใช้คำถามเด็กดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ในนิทานมีขนมอะไรบ้าง - ขนมในนิทานมีกี่ชนิด อะไรบ้าง - ขนมชิ้นมีจำนวนเท่าไร - ขนมตาลมีจำนวนเท่าไร - เด็ก ๆ คิดว่าขนมอะไรมีมากที่สุด และขนมอะไรมีน้อยที่สุด - นอกจากขนมไทยในนิทานแล้ว เด็กๆ รู้จักขนมไทยอะไรอีกบ้าง - เด็ก ๆ คิดว่าคูกี้เป็นขนมไทยหรือไม่ และมีขนมอะไรอีกบ้างที่ไม่ใช่ขนมไทย 2. ให้เด็กแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 2 คนตามความสมัครใจ และแจกกระดาษให้เด็กวาดภาพขนมที่มีในนิทาน ระบายสีตามจินตนาการ 3. ให้เด็กออกมาเล่าและนำเสนอผลงานที่กลุ่มตนเองทำขึ้น 4. ให้เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับจำนวนขนมในนิทาน
ระยะเวลา	60 นาที
การประเมินผล	1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม 2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาสาขาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย
ภาคผนวก	
<p style="text-align: center;"> <i>นิทานเรื่อง นับเลขให้ร้อย</i> <i>สุภาพรรณ ศรีสุข : เรื่อง</i> <i>สำนักพิมพ์พาสพับลิชซิ่ง</i> </p> <p> <i>นับหนึ่ง กรูบกรอบ...นางเล็ด...อร้อยเต็ดอย่าบอกใคร</i> <i>เป็นพระอาทิตย์ดวงใหญ่...สว่างไสวอยู่บนฟ้า</i> <i>นับสอง หวานฉ่ำ...มะตูมเชื่อม...หวานไม่เลื่อมเลยสักที</i> <i>จงแปลงกายเร็วรี่ เป็นล้อยี่นี่ไงเธอ</i> <i>นับสาม นุ่มนุ่ม...ปุ๋ยฝ้าย...เห็นแล้วน้ำลายไหล</i> <i>เป็นบอลลูกใหญ่ ล่องลอยไปในนภา</i> <i>นับสี่ หวานมัน...ตะโก้...ไอ้โฮ...น่าอร้อย</i> <i>กลายเป็นเรือใหญ่น้อย... ล่องลอยสู่ท้องทะเล</i> <i>นับห้า หอมกรุ่น...ขนมตาล ขออีกจานจะได้ไหม</i> <i>กลายเป็นฟูกในทันใด... นั่งนอนได้สุขใจจริง</i> </p>	

นับหกแสนอ้อย...ทองหยิบ อียากล่องหยิบกินสักคำ
เป็นดวงดาวสว่างล้ำ ทุกคืนค่าส่องแสงพราว
นับเจ็ด กินไม่หยุด...จ่ามงกุฏ ชอบที่สุดอย่าบอกใคร
แปลงร่างเป็นดอกไม้... สวยสดใส มอบให้เธอ
นับแปด นำหยิบ... กีบล้ำคาวน อียากชวนเธอมาลองชิม
เด็ก ๆ กินจนอ้ม... พวกนี้ยืมดูกัน
นับเก้า อ้อยจิง...อาลัว หนู หนู อย่ามัวช้า
ชักชวนเพื่อน ๆ มา ดูนักกีฬากระโดดร่ม
นับสิบ เหนียวนุ่ม... ขนมชั้น... หวานมันแสนอ้อย
เป็นบันไดสูงไม่น้อย คอยให้เธอเดินขึ้นไป

3. วิธีการสอนแบบเล่นเกม

- กิจกรรมมารู้จัก...อวัยวะร่างกายกันเถอะ

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาด้านภาษา	1. เด็กได้พัฒนาด้านภาษา
2. พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	2. เด็กได้พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว
3. พัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม	3. เด็กได้พัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม
ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
นักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย	วิธีการสอนแบบเล่นเกม พัฒนาด้านภาษา พัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย และพัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้อย่างมีความสุข
อุปกรณ์	1. บัตรคำมือ เท้า ปาก จมูก แขน 2. กระดาษ 3. สีไม้/สีเทียน
วิธีการดำเนินการ	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. แนะนำชื่อเกม “มารู้จัก...อวัยวะร่างกายกันเถอะ” และวิธีการเล่นเกมจัดหมวดหมู่อวัยวะ 2. ให้เด็กจับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตนเอง และบอกชื่ออวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย 3. นำ “มือ” ของผู้ดูแลเด็กขึ้นมาแสดง พร้อมกับบัตรคำว่า “มือ” มาให้เด็กดู และอ่านบัตรคำให้เด็กฟัง ส่วนคำว่า ทำตามขั้นตอนเดียวกับคำว่า “มือ” ที่ละคำจนครบทุกคำ 4. ให้เด็กเลือกตัวแทนเด็กในห้องมาเล่นเกมจัดหมวดหมู่อวัยวะที่หน้าชั้นเรียน โดยให้ชื่ออวัยวะของตนเองตามคำบอกของผู้ดูแลเด็ก และเด็กในห้องอ่านชื่ออวัยวะนั้นๆ คือเท้า ปาก จมูก แขนพร้อมกัน 5. ให้เด็กแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 2 คนตามความสมัครใจ พร้อมทั้งให้เด็กแต่ละกลุ่มชื่ออวัยวะของตนเองตามคำบอกของเพื่อนในกลุ่ม และอ่านชื่ออวัยวะ พร้อมทั้งช่วยกันวาดรูปอวัยวะนั้นๆ

	6. ให้เด็กร่วมกันสนทนา ซักถาม เกี่ยวกับหน้าที่ของอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกาย 7. ผู้ดูแลเด็กตั้งคำถามนำเพื่อให้เด็กในกลุ่มช่วยกันคิด - เด็กรู้จักอวัยวะของร่างกายอย่างอื่นหรือไม่ มีอะไรบ้าง - อวัยวะนั้นๆ มีหน้าที่อะไร 8. ให้เด็กร่วมกันคิด และสนทนาตามประเด็นที่ผู้ดูแลเด็กตั้งคำถามนำ 9. ให้เด็กร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเล่นเกม
ระยะเวลา	60 นาที
การประเมินผล	1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม
	2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาสาขาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย

- กิจกรรมมารู้จัก...อุปกรณ์ในห้องเรียนกันเถอะ

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาด้านภาษา	1. เด็กได้พัฒนาด้านภาษา
2. พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	2. เด็กได้พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว
3. พัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม	3. เด็กได้พัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม
ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
นักศึกษสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย	วิธีการสอนแบบเล่นเกม พัฒนาด้านภาษา พัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย และพัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้อย่างมีความสุข
อุปกรณ์	1. บัตรคำโตๆ แก้ว ี ประตุ หน้าต่าง 2. กระดาษ 3. สีไม้/สีเทียน
	วิธีการดำเนินการ
	1. แนะนำชื่อเกม “มารู้จัก...อุปกรณ์ในห้องเรียนกันเถอะ” และวิธีการเล่นเกมรู้จักอุปกรณ์ในห้องเรียน 2. นำ “โต๊ะ” พร้อมกับบัตรคำว่า “โต๊ะ” มาให้เด็กดูและอ่านบัตรคำให้เด็กฟัง ส่วนคำว่า แก้ว ี ประตุ หน้าต่าง ทำตามขั้นตอนเดียวกับคำว่า “โต๊ะ” ทีละคำ จนครบทุกคำ 3. ให้เด็กเลือกตัวแทนเด็กในห้องมาเล่นเกมรู้จักอุปกรณ์ห้องเรียนที่หน้าชั้นเรียน โดยให้ชื่ออุปกรณ์ห้องเรียนตามคำบอกของผู้ดูแลเด็ก และเด็กในชั้นเรียนอ่านชื่ออุปกรณ์ห้องเรียนนั้นๆ พร้อมกัน 4. ให้เด็กแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 2 คนตามความสมัครใจ พร้อมทั้งให้เด็กแต่ละกลุ่มชื่ออุปกรณ์ห้องเรียนตามคำบอกของเพื่อนในกลุ่ม และอ่านชื่ออุปกรณ์ห้องเรียน พร้อมทั้งช่วยกันวาดรูปอุปกรณ์ห้องเรียนนั้นๆ 5. ให้เด็กร่วมกันสนทนา ซักถาม เกี่ยวกับประโยชน์ของอุปกรณ์ห้องเรียนต่างๆ 6. ผู้ดูแลเด็กตั้งคำถามนำเพื่อให้เด็กในกลุ่มช่วยกันคิด - เด็กรู้จักอุปกรณ์ห้องเรียนอย่างอื่นหรือไม่ มีอะไรบ้าง - อุปกรณ์ห้องเรียนนั้นๆ มีหน้าที่อะไร

	7. ให้เด็กร่วมกันคิด และสนทนาตามประเด็นที่ผู้ดูแลเด็กตั้งคำถามนำ 8. ให้เด็กร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเล่นเกม
ระยะเวลา	60 นาที
การประเมินผล	1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม
	2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาสาขาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย

- กิจกรรมผลไม้...อะไรเอ่ย

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาด้านภาษา	1. เด็กได้พัฒนาด้านภาษา 2. เด็กได้พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว 3. เด็กได้พัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม
2. พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	
3. พัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม	
ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
นักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย	วิธีการสอนแบบเล่นเกม พัฒนาด้านภาษา พัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย และพัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้อย่างมีความสุข
อุปกรณ์	1. บัตรคำส้ม กล้วย มะละกอ ชมพู 2. ดินสำหรับปั้น
	วิธีการดำเนินการ
	1. แนะนำชื่อเกม “เกมผลไม้...อะไรเอ่ย” และวิธีการเล่นเกมผลไม้...อะไรเอ่ย 2. นำ “ส้ม” พร้อมกับบัตรคำว่า “ส้ม” มาให้เด็กดูและอ่านบัตรคำให้เด็กฟัง ส่วนคำว่า กล้วย มะละกอ ชมพู ทำตามขั้นตอนเดียวกับคำว่า “ส้ม” ทีละคำ จนครบทุกคำ 3. ให้เด็กเลือกตัวแทนเด็กในห้องมาเล่นเกมรู้จักผลไม้ที่หน้าชั้นเรียน โดยให้ชี้ผลไม้ตามคำบอกของผู้ดูแลเด็ก และเด็กในชั้นเรียนอ่านชื่อผลไม้เหล่านั้นๆ พร้อมกัน 4. ให้เด็กแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 2 คนตามความสมัครใจ พร้อมทั้งให้เด็กแต่ละกลุ่มชี้ผลไม้ตามคำบอกของเพื่อนในกลุ่ม และอ่านชื่อผลไม้ พร้อมทั้งช่วยกันปั้นผลไม้เหล่านั้นๆ ด้วยดินเหนียว 5. ให้เด็กร่วมกันสนทนา ซักถาม เกี่ยวกับประโยชน์ของผลไม้ต่างๆ 6. ผู้ดูแลเด็กตั้งคำถามนำเพื่อให้เด็กในกลุ่มช่วยกันคิด - เด็กรู้จักผลไม้ชื่ออื่นหรือไม่ มีอะไรบ้าง - น้อยหน้าใช้ผลไม้หรือไม่ 7. ให้เด็กร่วมกันคิด และสนทนาตามประเด็นที่ผู้ดูแลเด็กตั้งคำถามนำ 8. ให้เด็กร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเล่นเกม
ระยะเวลา	60 นาที
การประเมินผล	1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม
	2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาสาขาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย

- กิจกรรมเกมมาช่วยกัน...บวกลบเลขนะ

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาด้านภาษา	1. เด็กได้พัฒนาด้านภาษา
2. พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	2. เด็กได้พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว
3. พัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม	3. เด็กได้พัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม
ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
นักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย	วิธีการสอนแบบเล่นเกม พัฒนาด้านภาษา พัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย และพัฒนาด้านอารมณ์/จิตใจและสังคม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้อย่างมีความสุข
อุปกรณ์	1. รูปภาพ นก เป็ด ควาย 2. ดินสำหรับปั้น
	วิธีการดำเนินการ
	<ol style="list-style-type: none"> 1. แนะนำชื่อเกม “เกมมาช่วยกัน...บวกลบเลขนะ” และวิธีการเล่นเกมมาช่วยกัน...บวกลบเลขนะ 2. นำรูปภาพ “นก” มาให้เด็กดูและอ่านให้เด็กฟัง ส่วนคำว่า เป็ด ควาย ทำตามขั้นตอนเดียวกับคำว่า “นก” ทีละคำ จนครบทุกคำ 3. ให้เด็กเลือกตัวแทนเด็กในห้องมาเล่นเกมบวกลบเลขนะที่หน้าชั้นเรียน โดยให้ชูรูปภาพสัตว์ตามคำบอกของผู้ดูแลเด็ก และเด็กในชั้นเรียนอ่านชื่อสัตว์ พร้อมกัน พร้อมทั้งให้เด็กในชั้นเรียนช่วยกันปั้นรูปสัตว์นั้นๆ 4. ให้เด็กแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 2 คนตามความสมัครใจ พร้อมทั้งให้เด็กแต่ละกลุ่มสังเกตรูปภาพสัตว์ว่ามีขา กี่ขา มีตาก็ตา กี่หาง กี่หาง มีปีก กี่ปีก 5. ให้เด็กร่วมกันสนทนา ซักถาม เกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ 6. ผู้ดูแลเด็กตั้งคำถามนำเพื่อให้เด็กในกลุ่มช่วยกันคิดเรื่องการบวกลบเลข <ul style="list-style-type: none"> - นก 3 ตัว มีกี่ขา กี่ตา กี่หาง กี่ปีก - เป็ด 2 ตัว และควาย 1 ตัว มีกี่ขา กี่ตา กี่หาง กี่ปีก 7. ให้เด็กร่วมกันคิด และสนทนาตามประเด็นที่ผู้ดูแลเด็กตั้งคำถามนำ 8. ให้เด็กร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเล่นเกม
ระยะเวลา	60 นาที
การประเมินผล	1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม 2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาสาขาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย

4. การเล่านิทานไม่จบเรื่อง

- กิจกรรมหุ่นไล่กาใจดี

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์	1. เด็กได้พัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยเด็กได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทาน และได้ใช้จินตนาการในการแต่งนิทานต่อจากเรื่องที่มีผู้ดูแลเด็กเล่า
2. พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	
ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
นักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย	การเล่านิทานไม่จบเรื่อง พัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้ด้วยความสุข
อุปกรณ์	1. นิทาน เรื่อง “หุ่นไล่กาใจดี” 2. รูปภาพหุ่นไล่กา/หุ่นไล่กาจริงโดยขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง/ชุมชน 3. กระดาษ 4. สีไม้/สีเทียน
	วิธีการดำเนินการ
	1. สนทนาซักถามเด็ก โดยใช้คำถามดังนี้ - มีใครรู้จักหุ่นไล่กาบ้าง - หุ่นไล่กา มีรูปร่างลักษณะอย่างไร 2. นำรูปภาพหุ่นไล่กาให้เด็กดู และซักชวนเด็กๆ ฟังนิทานเรื่องหุ่นไล่กาใจดี 3. เล่านิทานเรื่องหุ่นไล่กาใจดี โดยยังไม่จบเรื่อง และซักถามเด็กโดยให้เด็กคิดต่อ - เด็กๆ คิดว่าจะมีวิธีใดบ้างที่จะช่วยเหลือหุ่นไล่กาไม่ให้ถูกขาวนาโยนทิ้ง 4. ให้เด็กๆ จับกลุ่มกัน กลุ่มละ 3 คนตามความสมัครใจ เพื่อช่วยกันแต่งนิทานต่อตามจินตนาการ โดยการวาดรูป ระบายสี และตั้งชื่อภาพ 5. ให้เด็กร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการฟังนิทาน พร้อมทั้งแสดงผลงานการวาดรูป
ระยะเวลา	30 นาที
การประเมินผล	1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม 2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาสาขาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย
ภาคผนวก	
<p>หุ่นไล่กาใจดี: อัมธพร อัสวาศี</p> <p>กาลครั้งหนึ่ง ยังมีหุ่นไล่กาที่ไม่ชอบไล่กาตัวหนึ่ง เขาเหงามากเพราะไม่มีนกสักตัว กล้าเข้าใกล้เขา จนกระทั่งวันหนึ่ง ฟ่อนกระจอกตัวหนึ่งมาบินวนรอบ ๆ นาข้าว สุดท้ายก็บินตรงเข้าไปหาหุ่นไล่กาและพูดขึ้นอย่างกล้า ๆ กลัว ๆ ว่า “ท่านหุ่นไล่กา ท่านจะกรุณาให้ฟางแก่ข้าสัก 2-3 เส้นจะได้หรือไม่” ฟ่อนกเล่าว่าภรรยาของเขากำลังจะออกไป แต่เขายังหาฟางไปเสริมรังไม่ได้ “ใช่ที่ออกมาที่คงหล่นแตกหมดแน่ๆ” ฟ่อนกพูดอย่างเศร้าสร้อย “ถ้าอย่างนั้น เจ้าก็รีบเอาฟางไปเท่าที่ต้องการได้เลย” หุ่นไล่กาตอบอย่างใจดี ฟ่อนกรีบคาบฟางเส้นยาวจากไปอย่างดีใจ วันต่อมา มีนกพิราบคู่หนึ่งบินตกลงมาเกาะแขนของหุ่นไล่กา แล้วนกตัวผู้ก็เอ่ยขึ้นอย่างเกรง ๆ ว่า</p> <p>“เราได้อินมาจากฟ่อนกระจอกว่าท่านเป็นหุ่นไล่กาใจดีที่ให้ฟางเส้นงามแก่เขา” “เจ้าต้องการกี่เส้นล่ะ” หุ่นไล่กาถามอย่างรู้ทัน</p>	

นกพิราบตัวเมียตอบอย่างเขิน ๆ ว่า “คือเราเพิ่งแต่งงานกันนะจ๊ะ จึงอยากขอฟางไปสร้างรังใหม่สัก 4-5 เส้นได้ไหมจ๊ะ” “ได้สิ” หุ่นไล่กาตอบ พิวราบทั้งสองจึงก้มลงจิกฟางไป 4-5 เส้นแล้วก็บินจากไป วันรุ่งขึ้น หุ่นไล่กา รู้สึกว่ามีอะไรมาเกาะอยู่บนหัวของเขา มันหนักมาก “ใครกันนะ รู้ไหมว่าหัวข้ากำลังจะหลุดอยู่แล้ว” “ขอโทษเจ้าคะ อีฉันตั้งใจไปหน่อยที่หาท่านพบ” แม่การ่างยักษ์ตอบไป หอบไป แม่กาแล้วว่า พวกลูก ๆ ของเธอโตเอา โตเอาจนตอนนี้รังแทบจะระเบิดแล้ว “ท่านจะกรุณาให้ฟางอีฉันไปซ่อมรังได้ไหมเจ้าคะ”

“ทำไมจะไม่ได้เล่า” หุ่นไล่กาตอบอย่างเห็นใจแม่กา แม่กาจึงคาบฟางเต็มปากแล้วก็บินจากไปตลอดฤดูหนาวนั้น เหล่านกยังคงวนเวียนมาขอฟางจากหุ่นไล่กาเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนย่างเข้าสู่ฤดูร้อน เมื่อหน้าเก็บเกี่ยวผ่านไป นาข้าวที่เคยเหลืองอร่ามเหลือเพียงทุ่งที่ว่างเปล่ากับหุ่นไล่กาที่มีฟางติดตัวเพียงน้อยนิด หุ่นไล่กาทรุดโทรมมากจนชานาาคิดจะโยนทิ้ง

- กิจกรรมเด็กผู้หญิงตัวน้อยไม่ชอบกินผัก

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์	1. เด็กได้พัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยเด็กได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทาน และได้ใช้จินตนาการในการแต่งนิทานต่อจากเรื่องที่ผู้ดูแลเด็กเล่า
2. พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	2. เด็กได้พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว
ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
นักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย	การเล่นนิทานไม่จบเรื่อง พัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้อย่างมีความสุข
อุปกรณ์	1. นิทาน เรื่อง “เด็กหญิงตัวน้อยไม่ชอบกินผัก” 2. ผักชนิดต่าง ๆ 3. กระดาษ 4. สีไม้/สีเทียน
	วิธีการดำเนินการ
	1. สนทนาซักถามเด็ก โดยใช้คำถามดังนี้ - มีใครรู้จักเด็กหญิงบ้าง - ใครรู้จักผักบ้าง - มีผักอะไรบ้าง 2. นำผักต่างๆ ให้เด็กดู และซักชวนเด็กๆ ฟังนิทานเรื่องเด็กหญิงตัวน้อยไม่ชอบกินผัก 3. เล่านิทานเรื่องเด็กหญิงตัวน้อยไม่ชอบกินผักโดยยังไม่จบเรื่อง และซักถามเด็กโดยให้เด็กคิดต่อ - เด็กๆคิดว่า ผีเสื้อน้อยกับหนอนน้อยจะนำผักมาทำเป็นอาหารอะไรบ้าง - เด็กๆคิดว่า ผีเสื้อน้อยกับหนอนน้อยจะมีวิธีอะไรที่ให้น้องจูนกินผัก 4. ให้เด็กๆจับกลุ่มกัน กลุ่มละ 3 คนตามความสมัครใจ เพื่อช่วยกันแต่งนิทานต่อตามจินตนาการ โดยการวาดรูป ระบายสี และตั้งชื่อภาพ 5. ให้เด็กร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการฟังนิทาน พร้อมทั้งแสดงผลงานการวาดรูป
ระยะเวลา	30 นาที
การประเมินผล	1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม 2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาสาขาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย

ภาคผนวก
<p>เด็กผู้หญิงตัวน้อยไม่ชอบกินผัก (ผู้แต่ง สุธิดดา เปลี่ยนสายสีบ)</p>
<p>จูนเป็นเด็กผู้หญิงตัวน้อยที่ไม่ชอบกินผักเลย วันหนึ่งอากาศแจ่มใส ผีเสื้อน้อยก็แวะมาหา บอกว่าจะพาจูนไปเที่ยวเมืองแมลงและจะได้พบกับเพื่อนใหม่ด้วย จูนก็สนุกสนานจึงบินตามผีเสื้อน้อยไปจากดินแดนนางฟ้า เพราะอยากรู้จักเพื่อนใหม่ และอยากรู้ว่าเมืองแมลงนั้นจะน่าสนุกแค่ไหน ผีเสื้อน้อยพาจูนบินไกลมาจนถึงสวนแห่งหนึ่ง มีดอกไม้สีสวย ๆ บานเต็มไปหมด ที่นั่นจูนได้ยินเสียงเพลงเพราะ ๆ ดังมาจากฝั่งน้อยกลุ่มหนึ่ง ที่กำลังร้องเพลงกันอย่างมีความสุข ใกล้เคียง ๆ กัน ยังมีแมลงเต่าทองที่แสนน่ารักอยู่หลายตัว ทุกตัวพากันร้องเพลงเต็มร่ากับฝั่งน้อย ผีเสื้อน้อยจึงชวนจูนมาเต้นรำด้วยกัน เพราะออกแรงเต้นรำอย่างสนุกสนาน พอถึงเวลาอาหารกลางวัน จูนก็รู้สึกหิวมาก ผีเสื้อน้อยกับหนอนน้อยเพื่อนของเธอก็เอาอาหารกลางวันมาให้จูน “ไอ้ ตายละ นั้นมันผักนี่นา” จูนร้องออกมา</p>

- กิจกรรมความสามัคคีของปลาหมึก

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์	1. เด็กได้พัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยเด็กได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทาน และได้ใช้จินตนาการในการแต่งนิทานต่อจากเรื่องที่ผู้ดูแลเด็กเล่า
2. พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	
ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
<p>นักศึกษาศาสาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย</p>	<p>การเล่านิทานไม่จบเรื่อง พัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้อย่างมีความสุข</p>
อุปกรณ์	วิธีการดำเนินการ
	<p>1. นิทาน เรื่อง “ความสามัคคีของปลาหมึก”</p> <p>2. กระดาษ</p> <p>3. สีไม้/สีเทียน</p>
	<p>1. สนทนาซักถามเด็ก โดยใช้คำถามดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีใครรู้จักปลาหมึกบ้าง - ปลาหมึกมีรูปร่างเป็นอย่างไร <p>2. นำรูปปลาหมึกให้เด็กดู และซักชวนเด็กๆ ฟังนิทานเรื่องความสามัคคีของปลาหมึก</p> <p>3. เล่านิทานเรื่องความสามัคคีของปลาหมึกโดยยังไม่จบเรื่อง และซักถามเด็กโดยให้เด็กคิดต่อ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เด็กๆคิดว่า หัวหน้าที่หารปลาหมึกจะหาวิธีช่วยพระราชและพระราชินีได้อย่างไร <p>4. ให้เด็กๆจับกลุ่มกัน กลุ่มละ 3 คนตามความสมัครใจ เพื่อช่วยกันแต่งนิทานต่อตามจินตนาการ โดยการวาดรูป ระบายสี และตั้งชื่อภาพ</p> <p>5. ให้เด็กร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการฟังนิทาน พร้อมทั้งแสดงผลงานการวาดรูป</p>
ระยะเวลา	30 นาที
การประเมินผล	<p>1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม</p> <p>2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาศาสาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย</p>

ภาคผนวก
<p>ความสามัคคีของปลาหมึก (ผู้แต่ง ยิงลักษณ์ ช่วงทอง)</p>
<p>ใต้ท้องทะเลอันแสนสงบ มีปราสาทแสนสวยตั้งอยู่ มีพระราชปลาหมึกและพระราชินี ปกครองอาณาจักรใต้ท้องทะเลแห่งนี้ ทุก ๆ วันเหล่าปลาหมึกและปลาทั้งหลายจะร้องเพลงและเต้นร่ายอย่างสนุกสนาน วันหนึ่งเรื่องที่ไม่คาดคิดก็มาถึง มีเจ้าปลาฉลามบุกเข้ามาในปราสาทของพระราชินี เจ้าฉลามจับพระราชินีเพื่อนำไปเป็นตัวประกัน เหล่าทหารปลาหมึกต่างเข้าต่อสู้กับเจ้าปลาฉลาม แต่ไม่มีปลาหมึกตัวไหนต่อสู้เจ้าปลาฉลามได้เลย หัวหน้าทหารปลาหมึกจึงเรียกวินัยทหารทั้งหมดมาช่วยกันคิดวางแผน เพื่อหาทางช่วยพระราชินีและพระราชินี</p>

- กิจกรรมลูกไก่แสนกล

สิ่งที่ต้องการพัฒนา	วัตถุประสงค์
1. พัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์	1. เด็กได้พัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยเด็กได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทาน และได้ใช้จินตนาการในการแต่งนิทานต่อจากเรื่องที่ผู้ดูแลเด็กเล่า
2. พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	2. เด็กได้พัฒนาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว
ผู้รับผิดชอบ	แนวคิด
<p>นักศึกษาสาขาปฐมวัย อาจารย์ของนักศึกษา ครูปฐมวัย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย</p>	<p>การเล่านิทานไม่จบเรื่อง พัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย โดยให้เด็กมีส่วนร่วมและเรียนรู้อย่างมีความสุข</p>
อุปกรณ์	<p>1. นิทาน เรื่อง “ลูกไก่แสนกล” 2. กระดาษ 3. สีไม้/สีเทียน</p>
	วิธีการดำเนินการ
	<p>1. สนทนาซักถามเด็ก โดยใช้คำถามดังนี้ -บ้านใครเลี้ยงไก่บ้าง -มีใครรู้จักลูกไก่บ้าง -ลูกไก่มีรูปร่างเป็นอย่างไร - ลูกไก่ร้องเสียงแบบใด ร้องเหมือนพ่อไก่ แม่ไก่หรือไม่</p> <p>2. นำรูปลูกไก่ให้เด็กดู และซักชวนเด็กๆ ฟังนิทานเรื่องลูกไก่แสนกล</p> <p>3. ผู้ดูแลเด็กเริ่มต้นเล่านิทานเรื่องลูกไก่แสนกลโดยยังไม่จบเรื่อง และซักถามเด็กโดยให้เด็กคิดต่อ - ถ้าเด็กๆ เป็นลูกไก่ทั้ง 3 เด็กๆ จะช่วยเหลือแม่ไก่ด้วยวิธีใด</p> <p>4. ให้เด็กๆ จับกลุ่มกัน กลุ่มละ 2 คนตามความสมัครใจ เพื่อช่วยกันแต่งนิทานต่อตามจินตนาการ โดยการวาดรูป ระบายสี และตั้งชื่อภาพ</p> <p>5. ให้เด็กร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการฟังนิทาน พร้อมทั้งแสดงผลงานการวาดรูป</p>
ระยะเวลา	30 นาที
การประเมินผล	<p>1. แบบบันทึกพฤติกรรมภาพรวม</p> <p>2. การบันทึกอนุทินของนักศึกษาสาขาปฐมวัย, อาจารย์ของนักศึกษา และครูปฐมวัย</p>

ภาคผนวก

ลูกไก่แสนกล
(ผู้แต่ง รำพล แก้วงาม)

มีแม่ไก่ตัวหนึ่งอยู่ในป่ากับลูกเล็ก ๆ สามตัวชื่อ ปุ๋ย แปด และแป้ว ต่างช่วยกันทำมาหากินอย่างมีความสุข แต่...แล้ววันหนึ่ง แม่ไก่ป่วยหนัก ลูกไก่จึงปรึกษากันเพื่อจะพาแม่ไก่ไปรักษาตัวพอดีมีสุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งเดินผ่านมา ได้ยินเรื่องที่ลูกไก่ปรึกษากัน สุนัขจิ้งจอกรับอาสาจะพาแม่ไก่ไปหาหมอ ซึ่งอาศัยอยู่ในถ้ำ ลูกไก่ดีใจมากที่มีคนช่วยเหลือ ดังนั้นสุนัขจิ้งจอกจึงพาแม่ไก่ ปุ๋ย แปด และแป้วไปที่ถ้ำแห่งหนึ่ง “พวกหนู ๆ รออยู่นอกถ้ำนี้แหละ ลุงจะพาแม่ของหนูเข้าไปหาหมอในถ้ำ” สุนัขจิ้งจอกบอกกับลูกไก่ทั้งสาม แล้วตัวเองก็พาแม่ไก่เข้าไปในถ้ำสักครู่หนึ่ง ลูกไก่ได้ยินเสียงแม่ร้องขอความช่วยเหลือ “เสียงแม่เี” ปุ๋ยพูดอย่างตกใจ แล้วชวนน้อง ๆ เข้าไปแอบดู ก็พบว่าแม่กำลังถูกสุนัขจิ้งจอกทำร้าย ลูกไก่ทั้งสามพากันวิ่งออกมานอกถ้ำ “ทำอย่างไรดีเล่านี้” ลูก ๆ ต่างมองหน้ากัน คิดอะไรไม่ออก

ภาคผนวก
แบบประเมินของแนวทางฯ

**แบบประเมินคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาปฐมวัยที่สอดคล้องตามมาตรฐาน
การประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21**

คำชี้แจง: ให้ท่านประเมินการกระทำหรือความคิดเห็นต่อคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสาขา
ปฐมวัยว่าอยู่ในระดับใด แล้วกรณการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่มีข้อความตรงกับการกระทำหรือหรือความ
คิดเห็นของท่านมากที่สุด

การกระทำหรือความคิดเห็น		ระดับความเห็นด้วย				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
คุณลักษณะด้านความรู้						
ด้านความรู้เกี่ยวกับการศึกษาระดับปฐมวัย						
1	มีความรู้ด้านจิตวิทยาครูปฐมวัย					
2	มีความรู้ความเข้าใจในด้านมาตรฐานการศึกษาระดับปฐมวัย					
3	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระของหลักสูตรปฐมวัยศึกษา					
4	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ระดับปฐมวัย					
5	มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี สารสนเทศทางการศึกษาที่สอดคล้องกับการศึกษาระดับ ปฐมวัย					
6	มีความสามารถในการจัดประสบการณ์ได้อย่างเหมาะสมกับ เด็กปฐมวัย					
7	มีความสามารถในการอธิบาย แนวคิด หลักการ ทฤษฎีด้าน การศึกษาปฐมวัยได้					
8	มีความรู้ความเข้าใจด้านการวัดพัฒนาการเด็กปฐมวัย					
9	มีการพัฒนาความรู้ด้านการศึกษาปฐมวัยที่ทันสมัย					
ด้านความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย						
10	มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการด้านร่างกายตามวัย ของเด็กปฐมวัย					
11	มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ ตามวัยของเด็กปฐมวัย					
12	มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการด้านสังคมตามวัย ของเด็กปฐมวัย					
13	มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการด้านสติปัญญาตาม วัยของเด็กปฐมวัย					
14	มีความรู้ด้านจิตวิทยาพัฒนาการเด็กปฐมวัย					
15	มีความรู้และสามารถจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กปฐมวัยได้อย่าง ถูกต้องตามพัฒนาการของเด็กปฐมวัย					

การกระทำหรือความคิดเห็น		ระดับความเห็นด้วย				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
16	มีความรู้ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย					
17	มีความรู้ด้านสุขอนามัยและโภชนาการสำหรับเด็กปฐมวัย					
18	สามารถจัดกิจกรรม/ประสบการณ์/โครงการที่ส่งเสริมสุขอนามัยสำหรับเด็กปฐมวัย					
19	มีความรู้และสามารถประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม					
คุณลักษณะด้านการจัดการเรียนรู้						
	ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21					
20	มีความสามารถในการวางแผนการจัดประสบการณ์และเตรียมการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21					
21	มีความสามารถในการจัดทำแผนจัดการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
22	มีความสามารถบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21					
23	มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน					
24	มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ให้แก่ของผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ					
25	มีความสามารถในการออกแบบการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21					
26	มีความสามารถในการจัดหาและผลิตสื่อ เพื่อส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัย					
27	มีความสามารถในการรายงานผลการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีระบบ (ปัญหาของเด็กปฐมวัย นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ ผลของนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เกิดกับเด็กปฐมวัย) เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป					
28	มีความสามารถในการนำผลการประเมินพัฒนาการคุณภาพของผู้เรียนมาใช้เป็นแนวทางการพัฒนาผู้เรียนต่อไป					
	ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย					
29	มีความสามารถในการวางแผนการจัดประสบการณ์โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเด็กปฐมวัย					

การกระทำหรือความคิดเห็น		ระดับความเห็นด้วย				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
30	มีความสามารถในการจัดประสบการณ์ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย					
31	มีความสามารถในการจัดประสบการณ์ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจของเด็กปฐมวัย					
32	มีความสามารถในการจัดประสบการณ์ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย					
33	มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย					
34	มีความสามารถในการจัดกิจกรรมได้หลากหลายโดยให้เด็กปฐมวัยมีโอกาสเลือกตัดสินใจในการปฏิบัติตามความสนใจของตนเอง					
35	มีความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย					
36	มีความสามารถในการจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริงเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดของเด็กปฐมวัย					
37	มีความสามารถในการจัดประสบการณ์โดยให้เด็กปฐมวัยได้ฝึกกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง					
38	มีความสามารถในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ					
39	มีความสามารถในการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการด้านคุณธรรมจริยธรรมกับการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
คุณลักษณะด้านการสื่อสาร						
40	สื่อสารด้วยการพูดที่สร้างสรรค์กับเพื่อนนักศึกษา					
41	สื่อสารด้วยการพูดที่สร้างสรรค์กับอาจารย์					
42	สื่อสารด้วยการพูดที่สร้างสรรค์กับเด็กปฐมวัย					
43	สามารถเขียน และนำเสนอผลงานที่สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจตรงกันได้					
44	สื่อสารข้อมูลข่าวสารที่ได้รับให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง					
45	มีทักษะในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารด้านการศึกษาปฐมวัยได้อย่างถูกต้องและชัดเจน					
46	มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารด้านการศึกษาปฐมวัยกับชาวต่างชาติให้เข้าใจกันได้					
47	มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสืบค้น ส่งผ่าน และเผยแพร่ข้อมูล					

การกระทำหรือความคิดเห็น		ระดับความเห็นด้วย				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
คุณลักษณะด้านการวิจัย						
48	มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่วิจัย					
49	สามารถทำความเข้าใจในปัญหาหรือแนวทางที่ต้องการจะพัฒนาที่จะต้องทำวิจัยได้					
50	สามารถเลือก ทบทวน วิเคราะห์และประเมินเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยได้อย่างถูกต้อง					
51	สามารถระบุ และจำแนกปัญหาในการวิจัยได้อย่างถูกต้อง					
52	สามารถตั้งคำถามวิจัยได้อย่างถูกต้อง					
53	สามารถกำหนดขอบเขตของการวิจัยได้ถูกต้อง					
54	สามารถระบุตัวแปรที่สำคัญในเรื่องที่ดำเนินการวิจัยได้					
55	สามารถกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างถูกต้อง					
56	สามารถเลือกแบบวิจัยเพื่อตอบคำถามวิจัยได้อย่างเหมาะสม					
57	สามารถทดสอบสมมติฐานได้ครบถ้วนตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้					
58	สามารถระบุประชากรในการวิจัยและหรือกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสม					
59	สามารถเลือกและพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างเหมาะสม					
60	สามารถตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างถูกต้อง					
61	สามารถใช้การวิเคราะห์ทางสถิติได้อย่างเหมาะสมเพื่อตอบวัตถุประสงค์วิจัย					
คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพและจิตใจ						
ด้านบุคลิกภาพ						
62	ปฏิบัติตามระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย					
63	แต่งกายสะอาด สุภาพ เรียบร้อย					
64	มีกิจกรรมยามว่างเรียบร้อย					
65	พูดจาโดยใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง					
66	มีลักษณะเป็นผู้นำที่ดี					
67	มีลักษณะเป็นผู้ตามที่ดี					
68	มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง					
69	มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
70	กล้าแสดงความคิดเห็นต่อหน้าชั้นเรียน					
71	เคารพและรับฟังการแสดงความคิดเห็นของผู้อื่น					
72	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี					
73	สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี					

การกระทำหรือความคิดเห็น		ระดับความเห็นด้วย				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	ด้านจิตใจ					
74	มีความโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่					
75	มีจิตสาธารณะ					
76	มีความเป็นกัลยาณมิตรกับผู้อื่น					
77	มีความอดทนต่อปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นและควบคุมอารมณ์ได้					
78	ไม่เห็นแก่ตัวและไม่เอาเปรียบผู้อื่น					
79	มีความเป็นกันเองกับทุกคน					
80	ปรับตัวให้เข้าได้กับทุกคน					
81	มีความเชื่อมั่นในตนเอง					
82	มีความมุ่งมั่นในการทำงาน					
83	มีสุขภาพจิตดี					
คุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู						
84	มีความเมตตา เอาใจใส่ และเป็นกันเองกับเด็ก					
85	ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัย					
86	มีความยุติธรรม					
87	มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่					
88	มีความขยันหมั่นเพียร					
89	มีความตรงต่อเวลา					
90	ปฏิบัติในสิ่งดีงามเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก					
91	มีความซื่อสัตย์สุจริต					
92	มีความรักและความศรัทธาในอาชีพครู					
93	ประพฤติปฏิบัติตนโดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน					
94	ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคมทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ					
95	มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติอยู่ในจรรยาบรรณวิชาชีพครู					

